

רשומות

קובץ התקנות

31 באוקטובר 1956

649

כ"ו בחשוון תשי"ז

צמור

334	תקנות שעת-חירום (רישום ציוד וגיוסו), תשי"ז-1956
338	תקנות שעת-חירום (תפירת תעלות מגן), תשי"ז-1956
340	תקנות ההתגוננות האזרחית (איפול), תשי"ז-1956
342	תקנות ההתגוננות האזרחית (הגנת על שמשות), תשי"ז-1956
344	תקנות ההתגוננות האזרחית (תעבורה בדרכים), תשי"ז-1956
346	תקנות ההתגוננות האזרחית (התנהגות במקומות ציבוריים), תשי"ז-1956
347	צו גיוס ציוד, תשי"ז-1956

פקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948

תקנות שעת-חירום (הוראות בדבר רישום ציוד וגיוסו), תשי"ז—1956

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9 (א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות שעת-חירום אלה:

מנהל
27.12.56
219
30.12

1. בתקנות אלה —
"ציוד"

הגדרות

- (1) כלי טיס, כלי שיט, רכבות וכלי רכב למיניהם, ממונעים ובלתי ממונעים, לרבות טרקטורים, מכונות חפירה, תצובה, בניה, הובלה, הרמה, העמסה וציוד הנדסי אחר והלקיהם, חלקי חילוף, ציוד-עזר, ציוד-מחבר ואביזרים של ציוד כאמור;
- (2) בהמות משא, בהמות רכיבה ובעלי חיים אחרים;
- (3) כל נכס מהמפורטים להלן ששרר הבטחון הכריז עליהם כי הם דרושים להגנת המדינה:

- (א) מכונות, מנועים, משאבות, מכשירים, כלים, כלי קיבול וכן מוצרים ומצרכים המשמשים או העשויים לשמש לצבא;
- (ב) מכונות, מנועים, מכשירים וכלים לייצור ולתיקון מוצרים ומצרכים המשמשים או העשויים לשמש לצבא;
- (ג) מיתקני השמל, קשר רפואה, מטאורולוגיה וכיוצא באלה;
- (ד) בתי-מלאכה, מוסכים, מעבדות, מחסנים ומקומות אחרים, בהם מייצרים או מתקנים או מטפלים או מחזיקים בציוד, על הציוד שבהם או בלעדיו;
- (ה) חלקים, חלקי חילוף, ציוד-עזר, ציוד-מחבר, אביזרים של נכס כאמור בפסקה (א), (ב), (ג), (ד);

"בעל" — לגבי ציוד, כולל את המחזיק בציוד, ולגבי ציוד שלהחזקתו או להפעלתו דרוש רשיון לפי כל חוק שהוא — את האדם שעל שמו ניתן הרשיון;

"צבא" — צבא-הגנה לישראל.

2. שר הבטחון רשאי למנות אנשים מסויימים או בעלי תפקידים מסויימים להיות פוקדים לענין תקנות אלה.

פוקדים

3. (א) פוקד רשאי, בצו, לדרוש מבעל ציוד למסור פרטים על הציוד, ועל בעליו ועל כל אדם המועסק בהפעלת הציוד, בנהיגתו או בשימוש.

רישום ציוד

(ב) אדם שנדרש למסור פרטים כאמור, חייב —

- (1) למלא שאלון בטופס שנקבע בצו, לחתום עליו ולשלחו בדואר רשום לפוקד תוך זמן שנקבע בצו, או
- (2) להתייצב במקום ובזמן שנקבעו בצו, להביא עמו לעיון כל מסמך הנמצא ברשותו והנוגע לענין, ולמסור את הפרטים לפוקד או למי שהוסמך לכך על ידיו;

הכל כפי שנקבע בצו.

(ג) פוקד רשאי, בצו, לדרוש מבעל ציוד להודיע לו על כל שינוי בפרטים, בכלום או במקצתם, שחל מאז נמסרו בהתאם לתקנת משנה (ב).

(ד) אדם שנדרש להודיע על שינויים כאמור, חייב כל אימת שחל שינוי, למלא שאלון בטופס שנקבע בצו, לחתום עליו ולשלחו בדואר רשום לפוקד תוך זמן שנקבע בצו.

525
1968
50-51

¹ ע"ר תש"ח, חוס' א' סס' 2, עמ' 1.

תקן תשלום
מס' 156

(ה) ציוד שלגביו נדרש בעליו למסור פרטים על פי תקנת משנה (א) לא יוצא להוציא-לארץ אלא על פי רשיון מאת פוקד. ג.ו.ס.ו. י"ב (ס' 4) ת"א.
(1) ציוד שהגיע לבעלותו של אדם אחרי יום פרסום צו בדבר מסירת פרטים על אותו ציוד, ולא נמסרו עליו פרטים כאמור, חייב בעלו למסור את הפרטים עליו תוך 30 יום מיום שהציוד הגיע לבעלותו.

בדיקת והערכת ציוד

4. (א) פוקד רשאי בצו, לדרוש מבעל ציוד להמציאו לשם בדיקה והערכה במקום, בזמן ובאופן שנקבעו בצו, או להרשות את בדיקתו והערכתו במקום הימצאו.
(ב) בעל ציוד שנדרש להמציאו או להרשות את בדיקתו והערכתו כאמור, חייב לעשות כן ולהשאירו במקום שנקבע לכך עד תום הבדיקה וההערכה, אך לא יותר מאשר 48 שעות.

(ג) הבדיקה וההערכה תיעשה על ידי אדם שפוקד הסמיכו לכך בכתב; תעודה חתומה על ידי אדם שהוסמך כאמור תשמש ראיה לכאורה על מצב הציוד בשעת הבדיקה.
(ד) בעל הציוד או באי-כוחו רשאי להיות נוכח בשעת הבדיקה וההערכה.
(ה) פוקד יקבע בצו פרטים בדבר —

- (1) סדרי הבדיקה וההערכה;
- (2) התקופות המינימליות בין בדיקה לבדיקה לגבי אותו ציוד;
- (3) התנאים שבהם מותרת בדיקה שלא מן המניין;
- (4) חובות המוטלות על בעל ציוד כדי לאפשר או להקל את בדיקתו או הערכתו של הציוד;
- (5) דרכי סימון הציוד המשמש הוכחה למילוי חובת הרישום והבדיקה.

הצבת ציוד שירות מס' 525

5. פוקד רשאי בצו להציב ציוד ליחידה, וצו הצבה כאמור יימסר לבעל הציוד. ג.ו.ס.ו. י"ב (ס' 5) ת"א.

שירות מס' 525

6. (א) פוקד או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — מפקד מוסמך) רשאי, בפקודה, לצוות על בעל הציוד להעמיד את הציוד לרשות הצבא בזמן, באופן ובמקום שנקבעו בפקודה; ניתנה פקודה כאמור, חייב בעל הציוד להעמיד את הציוד לרשות הצבא בהתאם לפקודה, יחד עם כל החלקים, חלקי חילוף, ציוד-עזר, ציוד מחובר ואביזרים של אותו ציוד, ובמקרה של כלי רכב — יחד עם גלגל רזרבי, מכשירים לתיקון הרכב, ודלק בכמות של 20 ליטרים לפחות.

שירות מס' 525

(ב) פוקד או מפקד מוסמך רשאי להחזיק בציוד ולהשתמש בו.
(ג) בעל ציוד, שגבצו ממנו מסיבה בלתי תלויה בו, להעמיד את הציוד לרשות הצבא, כפי שנקבע בפקודה, יודיע על כך לנותן הפקודה, בהקדם ככל האפשר, אולם לא לאחר הזמן שבו היה חייב להעמיד את הציוד לרשות הצבא.

(ד) נמסרה פקודה על פי תקנת משנה (א), לא יבצע בעל הציוד, ולא ירשה לאחר לבצע בו, תיקונים כל שהם, אלא אם קיבל לכך היתר בכתב מאת נותן הפקודה.
(ה) (1) לא יוחזק ציוד, בין לפי פקודה אחת ובין לפי שתי פקודות או יותר, תקופה כוללת העולה על 30 יום בשנה.
(2) התקופה האמורה תהיה רצופה, אולם פוקד או מפקד מוסמך רשאי להורות, כי בשנה פלוגית תחולק תקופה זו לשנים או ליותר.
(3) בחישוב תקופת השירות השנתי יראו את תקופת ההתייצבות לצורך בדיקה או הערכת הציוד כתקופה שבה מילא בעל הציוד חובת שירות ותקופת ההתייצבות כאמור תופחת מתקופת שירות שנתי של הציוד.

(4) פוקד רשאי לקבוע בצו את אופן הישוב השנה לצורך תקנה זו, ואת דינה של תקופת שירות שנתי שהתחילה בשלהי שנה אחת וגסתיימה, תוך כדי שירות רצוף, בשנה שלאחריה.

(1) מפקד מוסמך, כאמור בתקנות אלה, לא יהיה בדרגה נמוכה מרב-סרן.

7. ניתן על ציוד צו לפי תקנה 4 או 6 ובעליו לא מילא אחרי הצו, רשאי פוקד או מפקד מוסמך לתפוס את הציוד למטרה שלשמה ניתן הצו.

מ.ד. 525 ת.ס. 52 ז

א.ו. 31966 פ.מ. 52 ז

8. (א) שר הבטחון רשאי, אם הוא משוכנע שבטחון המדינה מחייב זאת, להכריז בצו על גיוס הציוד, כולו או מקצתו.

(ב) צו שניתן על-פי תקנת משנה (א) יובא על ידי שר הבטחון בהקדם, ככל האפשר, לאחר הינתנו, לידיעת ועדת החוץ והבטחון של הכנסת. הועדה רשאית לאשר את הצו בשינויים או בלי שינויים, או לא לאשרו או להביאו בפני הכנסת. תקפו של הצו יפקע 14 יום מיום הינתנו, זולת אם אושר, וכפי שאושר, על ידי הועדה או הכנסת לפני תום המועד האמור.

(ג) משניתן צו על ידי שר הבטחון על פי תקנת משנה (א), רשאי פוקד או מפקד מוסמך להשתמש בסמכויות הנתונות לו על פי תקנה 6 (א), וכן יחולו על בעל ציוד החובות המוטלות עליו על-פי התקנה כאמור; ואולם תקופת השירות של הציוד תימשך כל עוד צו שר הבטחון יעמוד בתקפו.

9. שר הבטחון רשאי, אם היה סבור שטעמים מיוחדים מחייבים זאת, להורות, בצו, שתקנות אלה, כולן או מקצתן, לא יחולו על סוגי בני אדם מסויימים או על סוגי ציוד מסויימים.

10. (א) פקודת הפיצויים (הגנה), 1940, והתקנות שהותקנו לפיה, יחולו לגבי קניית חוקה בציוד על פי תקנות אלה, כאילו נתפס הציוד אגב שימוש בסמכויות לשעת-חירום, כמשמעותו בפקודה האמורה; אולם סעיף 8 (6) לפקודה האמורה לא יחול ומידת הפיצויים תיקבע תמיד על פי סעיף 6 לפקודה האמורה בין שהציוד הוא כלי שיט, כלי טיס או כלי רכב ובין שהוא ציוד אחר.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) רשאי הצבא לתקן כל נזק או קלקול שנגרם לציוד במקום לשלם בעדו פיצויים.

(ג) בעל ציוד שהעמיד בהתנדבות את הציוד לרשות הצבא ולשימושו, בהסכמת הפוקד או המפקד המוסמך, רואים אותו לענין זכותו לתביעת פיצויים בעד נזק, קלקול או אבדן הציוד, כאילו עשה את הדבר מכוח תובה לפי תקנה 6 או 8, הכל לפי המקרה. זולת אם ויתר בכתב על זכויותיו לפי תקנת משנה (א).

11. (א) שר הבטחון רשאי, להיב כל אדם, ובכלל זה עובדי מדינה, מוסדות ושלטונות ממשלתיים ורשויות מקומיות, למסור לפוקד, לפי דרישתו, פרטים על ציוד, כפי שייקבעו בצו של פוקד, ככל שאותם הפרטים ידועים להם.

(ב) כל ידיעה הנמסרת לפי תקנת-משנה (א) או לפי תקנה 3 היא סודית והשימוש בה אסור, זולת אם הדבר דרוש לביצוע תקנות אלה, או לתביעה פלילית על עבירה לפיהן.

12. (א) בתקנה זו המלה "צו" כוללת "פקודה" ו"צו" 52 ז 4.4.62 מ.ד. 525 ת.ס. 52 ז
(ב) צו לפי תקנות אלה יכול להיות כללי, או לגבי סוג של בני אדם, או לגבי סוג של ציוד, או לגבי אדם מסויים, או לגבי ציוד מסויים.

תפיסת ציוד
בטקרה
אי מילוי
של צו
גיוס הציוד

342 ז

שהרור

פיצויים

דרישת ידיעות
וסודיות

צווים ופקודות,
הוראות כלליות

מ.ד. 525
ת.ס. 52
ז 4.4.62

(ג) אין חובה לפרסם צו לפי תקנות אלה ברשומות.

(ד) צו לפי תקנות אלה מחייב את האדם שעליו הוא חל מן הזמן שהגיע לידעתו.

(ה) צו שפורסם ברשומות, רואים אותו כאילו הגיע לידעת האדם, שעליו הוא חל בצהרי היום שלאחר יום הפרסום.

(ו) צו שלא פורסם ברשומות, הרי —

(1) אם נמסר לאדם שעליו הוא חל או לאחד מבני משפחתו הגרים אתו ושאינו למטה מגיל 18, רואים אותו כאילו הגיע לידעת אותו אדם בזמן המסירה;

(2) אם נשלח אל אותו אדם בדואר רשום לפי מען מקום מגוריו הקבוע או מקום עסקיו, כפי שנמסרה בשעת הרישום, רואים אותו כאילו הגיע לידעת אותו אדם כתום 72 שעות מוזמן שנמסר לדואר למשלוח;

(3) אם פורסם ברדיו או לפחות בשני עתונים יומיים, רואים אותו כאילו הגיע לידעת אותו אדם שעליו הוא חל, בצהרי יום הפרסום.

עבירות

13. (א) אדם שעבר אחת העבירות האלה —

(1) לא מילא חובה המוטלת עליו לפי תקנות אלה או על־פיהן;

(2) מסר בידועין לאדם, שהוא חייב למסור לו פרטים לפי תקנות אלה, ידיעה כחובת בכל פרט כאמור;

(3) מסר ידיעה כאמור בתקנה 11 (ב) שהגיעה אליו בתוקף תפקידו לפי תקנות אלה או השתמש באותה ידיעה בניגוד לתקנה כאמור;

(4) חיבל בציוד או גרע ממנו או הניח לאדם אחר לחבל בציוד או לגרוע ממנו, בכוונה לפגוע בכשרו לשימוש;

דינו — מאסר שנה אחת או קנס אלף לירות או שני הענשים כאחד.

(ב) נעברה עבירה על־פי תקנת משנה (א) שעה שצו שר הבטחון לפי תקנה 8 (א) עמד בתקפו, יהיה העבריין צפוי למאסר שלוש שנים או לקנס שלושת אלפים לירות או לשני הענשים כאחד.

(ג) בתביעה פלילית על הפרת חובה המוטלת על־פי תקנות אלה אין על התובע להוכיח אלא שהנאשם חייב באותה חובה, ומשהוכיח זאת — על הנאשם הראייה שמילא אותה חובה.

(ד) נאשם בעבירה לפי תקנה זו חבר בני אדם, ייאשם בה גם כל אדם שהיה בשעת העבירה ראש החבר, מזכירו, נאמנו, מנהלו, מנהל עסקיו או הממונה בו על הציוד, אלא אם הוכיח האדם, כי העבירה נעברה בלי ידיעתו או כי נקט כל האמצעים המתאימים למניעתה.

(ה) ניתן צו או פקודה לפי תקנות אלה המטילים על אדם למלא חובה במועד, נקבע בצו או בפקודה, ואותו אדם לא מילא את החובה באותו המועד, יעמדו הצו או הפקודה בתקפם לגבי אותו אדם עד שימלא אותה חובה; האמור בזה אינו גורע מאחריותו הפלילית של אדם שלא מילא את החובה בזמן שנקבע בצו או בפקודה, וחיובו בדין על הפרת חובה המוטלת עליו אינו פוטר אותו מאותה חובה.

(ו) שום דבר בתקנה זו אינו גורע מאחריותו הפלילית של אדם לפי כל חוק אחר,

אולם לא ייענש אדם על מעשה אחד יותר מפעם אחת.

13. א. י. ת. מ. ס. א. ג. 632
14. שר הבטחון רשאי למנות ועדות מייעצות לצורך ביצוע תקנות אלה.

ועדות מייעצות

15. שר הבטחון רשאי להעביר לאדם אחר את הסמכויות הנתונות לו לפי תקנות אלה, כולן או מקצתן, תוך מסמכויות אלה:
- (1) הסמכות לתת צו לפי תקנה 8 (א);
- (2) הסמכות למנות ועדות מייעצות לפי תקנה 15.
16. כל הצווים שפורסמו על פי תקנות-שעת-חירום (הוראות בדבר רישום ציוד וגיוסו), תשי"א — 1951,² יראו אותם כאילו פורסמו על פי תקנות אלה.
17. תקנות-שעת-חירום (הוראות בדבר רישום ציוד וגיוסו), תשי"א — 1951 — בטלות.
18. תחילתן של תקנות אלה היא מיום התקנתן.
19. לתקנות אלה ייקרא „תקנות-שעת-חירום (רישום ציוד וגיוסו), תשי"ז—1956“.

העברת
סמכויות

ביצוע

ביטול

תחילה

השם

כ"א בחשון תשי"ז (26 באוקטובר 1956)

דוד בן גוריון
שר הבטחון

² ק"ת 184, תשי"א, עמ' 1200.

פקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948

תקנות-שעת-חירום בדבר קריאה להפירת תעלות מגן

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, הנני מתקין תקנות-שעת-חירום אלה:

1. בתקנות אלה —
- „חייב בשירות“ —
- (1) גבר באחד הגילים שמ"ט עד 60;
- (2) אשה באחד הגילים שמ"ט עד 50.
- „ראש הגא“, „מפקד הגא מחוזי“, „מועצת הגא מחוזית“ — כאמור בחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951.²
2. (א) מפקד הגא מחוזי רשאי, באישור ראש הגא, לקרוא בצו, כל חייב בשירות, שהוא תושב בתחום מחוזו, להתייצב להפירת תעלות מגן בזמן, במקום ובאופן שנקבעו בצו, ואותו חייב בשירות חייב להתייצב כאמור.
- (ב) חייב בשירות לא ייקרא להתייצב להפירת תעלות מגן מחוץ לתחום רשות מקומית, שהוא תושב בה.
3. לא ייקרא להפירת תעלות מגן ולא יהיה חייב למלא חובה כאמור —
- (1) המשרת בשירות סדיר או בשירות מילואים לפי חוק שירות בטחון, תשי"ט—1949,³ וכן המשרת בצבא-הגנה לישראל על פי התחייבות לשירות קבע;

הגדרות

צו להפירת
תעלות מגן

פטור

¹ ע"ר חש"ה, תוס' א' מס' 2 עמ' 1.
² ס"ח 71, תשי"א, עמ' 78.
³ ס"ח 25, חש"ט, עמ' 271.

(2) שוטר במשטרת ישראל ;

(3) אשה הרה בתקופת הריונה ועד תום שנה אחת מיום גמר ההריון ;

(4) אם לילד למטה מגיל 5 או מי שאחראי לו במקומה.

תקופת שירות 4. — לא ייקרא חייב בשירות להפירת תעלות מגן, בין על פי צו אחד ובין על פי צווים אחדים, לתקופה העולה על שבעה ימים בחודש, ולא יועסק יותר מ-4 שעות ביממה. חודש, לצורך תקנה זו, — התקופה שמה-1 בכל חודש עד היום האחרון שבו.

ערר 5. חייב בשירות שניתן עליו צו כאמור בתקנה 2, דשאי תוך 5 ימים להגיש עליו ערר בכתב למועצה המחוזית של הגא. והיא, או ועדה שנבחרה לכך על ידיה, רשאית לאשר את הצו או לבטלו או לאשרו בשינויים מסויימים, ועליה להודיע את החלטתה למגיש הערר.

החלטת חוקים 6. חייב בשירות, שנחבל או חלה או נפטר בשעת שירותו בתפקיד על פי תקנות אלה עקב מילוי תפקידו זה, יחולו עליו ועל בני משפחתו חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תש"ט—1949, וחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תש"י—1950, ולצורך חוקים אלה יראו את שירותו בתפקיד על פי תקנות אלה כשירות צבאי, ואת יום גמר התפקיד כיום שחרורו מהשירות הצבאי.

עבירות 7. העובר על הוראות תקנות אלה, דינו — מאסר שנה אחת או קנס חמש מאות לירות או שני הענשים כאחד.

צווים, הוראות בפניות 8. (א) צו לפי תקנות אלה יכול להיות כללי או אישי או לסוג מסויים של בני אדם.
(ב) צו לפי תקנות אלה אין חובה לפרסמו ברשומות.
(ג) צו מחייב את האדם שעליו הוא חל מן הזמן שהגיע לידיעתו.
(ד) צו שפורסם ברשומות, רואים אותו כאילו הגיע לידיעת האדם שעליו הוא חל בצהרי היום שלאחר יום הפרסום.
(ה) צו שלא פורסם ברשומות הרי —

(1) אם הוא נמסר לאדם שעליו הוא חל, או לאחד מבני משפחתו הגרים אתו ושאינו למטה מגיל 18, רואים אותו כאילו הגיע לידיעת אותו אדם בזמן המסירה ;

(2) אם הוא נשלח אל אותו אדם בדואר רשום לפי מען מקום מגוריו הקבוע, רואים אותו כאילו הגיע לידיעת אותו אדם כתום שבעים ושתיים שעות מזמן שנמסר לדואר למשלוח.

השם 9. לתקנות אלה ייקרא "תקנות-שעת-חירום (תפירת תעלות מגן), תשי"ז—1956".

כ"ד בחשוון תשי"ז (29 באוקטובר 1956)

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

⁴ ס"ח 25, תש"ט, עמ' 278.
⁵ ס"ח 52, תשי"ז, עמ' 162.

חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951

תקנות בדבר איפול

בתוקף סמכותי לפי סעיף 27 (ג) לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

הגדרות

„שעות האיפול“ — פרק הזמן שבין שקיעת השמש ובין זריחתה;
„בנין“ — כל מבנה קבוע או ארעי המשמש, או המיועד לשמש, כולו או מקצתו מקום מגורים, עבודה או עסק, או לשהיית אנשים או בעלי חיים;

„בעל בנין“ — לרבות מי שמקבל, או זכאי לקבל, דמי שכירות מהבנין, בין בזכות עצמו ובין בתורת סוכן, נאמן או אפוטרופוס, או מי שהיה מקבל דמי שכירות מהבנין אילו היה מושכר, ולגבי בנין שיש עליו חוכר או חוכר משנה לתקופה העולה על 15 שנה — אותו חוכר או חוכר משנה;

„חלון“ או „דלת“ — לרבות כל פתח בקירותיו החיצוניים או בגגו של בנין;
„העלאת אור“ — לרבות הדלקת אש או כל פעולה אחרת הגורמת להפצת אור או ניצוצות;
„כלי רכב“ — כל כלי הסעה או גרירה בדרך וכן כל מכונה או מיתקן המוסעים דרך כלל על גלגלים או על שרשראות;

„רכב מנועי“ — כלי רכב המונע בכוח מיכני, לרבות —

(1) אופנוע, אף אם מחוברת אליו סירת אופנוע;

(2) תלת-אופנוע;

(3) אופניים ותלת-אופן, אף אם הם מונעים במנוע-עזר;

„אוטובוס“ — רכב מנועי המיועד לפי מבנהו להולכת 12 נוסעים או יותר, נוסף על נהגו;

„ימין“ או „שמאל“ לגבי כלי רכב — צד ימין או צד שמאל ביחס לכיוון התנועה;

„ראש הגא“ — לרבות מי שהוסמך על ידיו.

2. לא יעלה אדם אור בשעות האיפול בשום מקום — חוץ מן המקומות שבהם הותר להעלות אור בהתאם להוראות שנקבעו לכך — אלא אם ניתן לו היתר מיוחד מאת ראש הגא ובהתאם לתנאי ההיתר.

איסור להעלות אור בשעות האיפול

3. לא יעלה אדם אור בתוך בנין בשעות האיפול אלא אם —

איפול בנין

(1) כל חלון ודלת אופלו באופן שלא תבקע החוצה קרן אור, בין גלויה ובין מעוממת;

(2) כל מנורה בחדר המדרגות אופלה במעטה בלתי חדיר לאור, חוץ מפתחה כלפי מטה בקוטר שלא יעלה על 3 סנטימטר, ובלבד שהפתחה כוסתה בנייר כחול כהה וחדיר לאור, או נצבעה בצבע כחול כהה, סמיך וחדיר לאור;

(3) בפתח המשמש כניסה לבנין או יציאה ממנו הותקן סידור מתאים של וילונות כפולים עשויים מחומר בלתי חדיר לאור, או שהותקן תא מיוחד המונע בקיעת אור החוצה בשעת כניסה ויציאה.

¹ ס"ח 71, תשי"א, עמ' 78.

איפול פנסי רחוב

4. לא יעלה אדם אור בפנסי רחוב בשעות האיפול אלא אם --

- (1) כל פנס רחוב אופל במעטה בלתי חדיר לאור, חוץ מפתחה כלפי מטה בקוטר שלא יעלה על 10 סנטימטר, ובלבד שהפתחה כוסתה בנייר כחול כהה וחדיר לאור, או נצבעה בצבע כחול כהה, סמיך וחדיר לאור;
- (2) כל פנסי הרחוב המשמשים לתאורה ציבורית קשורים במתג אחד או יותר, כפי שיקבע מפקד הגא מחוזי הנוגע לדבר.

הפסקת רמזורים

5. פעולת הרמזורים תופסק בשעות האיפול.

איפול רכב מנועי

6. לא יעלה אדם אור ברכב מנועי בשעות האיפול אלא אם --

- (1) פנסי החזית צבועים בשכבה עבה של צבע שחור או מכוסים בכל חומר אחר בלתי חדיר לאור, חוץ מסדק לרוחב כל פנס שארכו 80 מילימטר, רחבו 10 מילימטר, וקו העליון נמצא 60 מילימטר מעל לנקודה התחתית של זגוגית הפנס ולא פחות מ-10 מילימטר מתחת למרכז הזגוגית, והסדק צבוע בצבע כחול בהיר וחדיר לאור;
- (2) הפנסים הצדדיים הקטנים צבועים בשכבה עבה של צבע שחור או מכוסים בכל חומר אחר בלתי חדיר לאור, חוץ מפתחה בקוטר של 10 מילימטר במרכזו של כל פנס הצבועה בצבע כחול בהיר וחדיר לאור;
- (3) כל האורות שבפנסים האחוריים כבויים, חוץ מהפנס האחורי השמאלי שהי אור בו דולק, והפנס צבוע בשכבה עבה של צבע שחור ובמרכזו פתחה בקוטר של 5 מילימטר צבועה בצבע כחול בהיר וחדיר לאור.

הוספת אור באיפול אוטובוס

7. באוטובוס מותר להוסיף על האמור בתקנה 6 פנס קטן צבוע בצבע כחול בהיר, שקוטר פתחתו המוארת אינו עולה על 10 מילימטר, ליד מוכר הכרטיסים לשימוש בשעת מכירת הכרטיסים בלבד, ופנס כאמור ליד דלת היציאה בפנים האוטובוס לשימוש בשעת הורדת נוסעים בלבד.

איפול ברכב איטנועי

8. לא יעלה אדם אור ברכב לא-מנועי בשעות האיפול אלא לפי כללים אלה:

- (1) באופניים ובתלת-אופן יהיו כל הפנסים צבועים בשכבה עבה של צבע שחור או מכוסים בכל חומר אחר בלתי חדיר לאור, חוץ מפתחה בקוטר של 10 מילימטר במרכזו של כל פנס הצבועה בצבע כחול בהיר וחדיר לאור.
- (2) בעגלת יד, בעגלה רתומה לבהמה וברכב לא-מנועי אחר יהיה הפנס צבוע בשכבה עבה של צבע שחור או מכוסה בכל חומר אחר בלתי חדיר לאור, חוץ משתי פתחות בקוטר של 15 מילימטר כל אחת במרכזו של הפנס הצבועה בצבע כחול בהיר וחדיר לאור, האחת בצד הקדמי של הפנס, והאחת בצד האחורי שלו; הפנס יותקן בגובה שלא למעלה מ-150 סנטימטר ולא למטה מ-50 סנטימטר מעל פני הקרקע.

איפול בכלי רכב שבשירות הגא

9. על כלי רכב שבשירות הגא יחולו תקנות אלה, הכל לפי סוג כלי הרכב, אלא שבחזיתו ובאחוריו יותקן, במרכזו, פנס קטן הנותן אור ירוק מבעד לפתחה שקטרה אינו עולה על 10 מילימטרים.

איפול אורות אחרים

10. כל פנסי האורות האחרים בכלי רכב, שיש להדליקם לפי כל דין ואינם מנויים בתקנות אלה, יהיו צבועים בשכבה עבה של צבע שחור ובמרכזם פתחה בקוטר של 5 מילימטרים צבועה בצבע כחול בהיר וחדיר לאור.

11. (א) לא ינהג אדם כלי רכב בשעות האיפול אלא אם נצבע מסביב למרכבו, סמוך ככל האפשר לחלקו התחתון של המרכב, בפס לבן, אפקי, בלתי מרוסק, שרחבו 6 סנטימטר לפחות.

צביעת כלי רכב

(ב) ברכב מנועי פרט לאופנוע, תיעשה הצביעה כאמור על פני קצות הכנפיים, לאורך המדרכים, ובאין מדרכים — לאור החלק התחתון של המרכב, וכן לאורך הפגושות הקדמיים והאחוריים, ובאין פגושות — על חלקו הקדמי והאחורי של המרכב.
(ג) באופנוע תיעשה הצביעה, כאמור, על פני קצות הכנפיים.

12. (א) כלי רכב שלא נתקיימה בו הוראה מהוראות תקנות 6 עד 11 רשאי חבר הגא בתפקיד או שוטר להורות לנוהג בכלי הרכב או לאחראי לו להפסיק את הנסיעה בכלי הרכב ורשאי הוא — אם יראה צורך בכך — להעבירו למוסך קרוב או למקום משתמר אחר.
(ב) הוראה זו אינה גורעת מאחריותו של נוהג כלי הרכב לפי כל תקנה אחרת.

סמכויות חבר הגא או שוטר

13. תקנות אלה יחולו:

תחולה

- (1) לגבי בנין — על המחזיק בו;
- (2) לגבי חדר מדרגות או חלק אחר של בנין שאינו נמצא ברשות המחזיק — על בעל הבנין;
- (3) לגבי פנס רחוב — על האדם ועל הרשות המקומית או הרשות האחרת האחראים להחזקת הפנס;
- (4) לגבי רכב — על בעליו, על הנוהג בו ועל המחזיק בו.

14. מי שעבר על הוראה מהוראות תקנות אלה או שהתחיל במילוי, דינו — מאסר שלושה חדשים או קנס — 75 לירות או שני הענשים כאחד; ואם נעברה העבירה בתקופת קרבות, דינו — מאסר שנה או קנס — 300 לירות או שני הענשים כאחד.

עונשיו

15. לתקנות אלה ייקרא "תקנות ההתגוננות האזרחית (איפול), תשי"ז — 1956".

השם

כ"ד בחשוון תשי"ז (29 באוקטובר 1956)

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951

תקנות בדבר הגנה על שמשות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 27 (ג) לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

הגדרות

"בנין" — כל מבנה קבע או ארעי, המשמש או המיועד לשמש, כולו או מקצתו, מקום מגורים, עבודה, עסק, או לשהיית אנשים או בעלי חיים, לרבות מיתקן המשמש או המיועד לשמש לצורך תצוגה או פרסומת ושנקבעה בו שמש, בין שהמיתקן מחובר לבנין ובין שאינו מחובר אליו;

¹ ס"ח 71, תשי"א, עמ' 78.

„בעל בנין“ — לרבות מי שמקבל או זכאי לקבל דמי שכירות מהבנין בין בזכותו עצמו ובין בתורת סוכן, נאמן או אפוטרופוס, או מי שהיה מקבל דמי שכירות מהבנין אילו היה מושכר, ולגבי בנין שיש עליו חוכר או חוכר משנה לתקופה העולה על 15 שנה — אותו חוכר או חוכר משנה ;

„חלון“ או „דלת“ — כל פתח בקירותיו החיצוניים או בגגו של בנין.

חובת הגנה על שמשות

2. (א) המחזיק בבנין או בחלק מבנין חייב להגן על השמשות שבחלונות ובדלתות של אותו בנין, בהתאם להוראות תקנות אלה.

(ב) שמשות שבחדר המדרגות, או שבחלק אחר של הבנין שאינו ברשות המחזיק, חובת הגנתן חלה על בעל הבנין.

דרכי התגנה

3. (א) יש להגן על שמשות באחד הדרכים האלה :
- (1) להדביק בד סמיך על כל שטח השמשה ;
- (2) להדביק על כל השמשה, שתי וערב, רצועות בד שרוחב כל אחת מהן לפחות 5 סנטימטר, באופן שלא יישארו מקומות בלתי מכוסים ששטחם יעלה על 5x5 סנטימטר ;
- (3) להדביק כילה על כל שטח השמשה ולנהוג בנוסף לכך כאמור בפסקה (2) ;
- (4) לקבוע משני צדי השמשה, על כל שטחה, רשת של מתכת ששטח כל אחת מעיניה לא יעלה על 1.5x1.5 סנטימטר.
- (ב) בבנין המשמש לשם תצוגה או פרסומת יש לקבוע על כל השטח הפנימי של כל שמשה, בנוסף לאחד מאמצעי ההגנה האמורים בתקנות משנה (א) (1), (2) או (3), רשת של מתכת ששטח כל אחת מעיניה לא יעלה על 3x3 סנטימטר.
- (ג) הבד, רצועות הבד, הכילה והרשתות האמורים בתקנות משנה (א) ו-(ב) יש להדביק או לקבוע באופן ששוליהם יעברו מעבר לשמשה ויכסו לפחות 3 סנטימטר ממסגרתה.
4. במקום ההגנה על השמשות כאמור בתקנה 3 יכול אדם להוציא את השמשות או להחליף אותן בציבית (צלוליד), או בבד משומן, או בעץ לבוד (דיקט) או בכל חומר אחר שאינו זכוכית ושאושר לכך על ידי ראש הגא, או על ידי מי שהוסמך על ידיו.
5. מי שעבר על הוראה מתוראות תקנות אלה או שהתרשל במילוי, דינו — מאסר 3 חדשים או קנס — 75 לירות, או שני הענשים כאחד, ואם נעברה העבירה בתקופת קרבות, דינו — מאסר שנה או קנס — 300 לירות או שני הענשים כאחד.
6. לתקנות אלה ייקרא „תקנות ההתגוננות האזרחית (הגנה על שמשות), תשי״ז—1956“.

החלפת שמשות בחומר אחר

עונשין

השם

כ״ד בחשוון תשי״ז (29 באוקטובר 1956)

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951

תקנות בדבר הסדרת התנועה בדרכים בשעת קרבות או תמרוני הגא

בתוקף סמכותי לפי סעיף 27 (ג) לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951, הנני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —
  1. "רכב" — כמשמעותו בסעיף 23 לפקודת התעבורה¹;
  2. "תימרור", "רשות תימרור מקומית", "רכב בטחון", "דרך עירונית", "בעלי חיים" — כמשמעותם בתקנות התעבורה (סדרי תנועה), תשי"ג—1953²;
  3. "אוטובוס ציבורי", "מונית" — כמשמעותם בתקנות התעבורה (שירותי הולכה), תשי"ד—1954³;
  4. "שעות איפול" — פרק הזמן שבין שקיעת השמש ובין זריחתה;
  5. "מפקד הגא מחוזי" — לרבות מי שהוסמך על ידו בכתב לגבי מחוז הגא שהוא ממונה עליו;
  6. "אות אזעקה" — אות שנקבע על ידי הגא כאות אזעקה;
  7. "אות ארגעה" — אות שנקבע על ידי הגא כאות ארגעה;
2. לא יתקע אדם בצופר או במכשיר אזהרה אחר שברכב המצוי בדרך עירונית, אלא למתן אות אזהרה כדי למנוע סכנה קרובה שאין למנוע אותה באופן אחר, ובלבד שהצפירה לא תהיה דומה לאות אזעקה או לאות ארגעה.
3. מפקד הגא מחוזי רשאי, לאחר התייעצות עם רשות תימרור מקומית, ואם הוא משוכנע שהדבר דרוש לצרכי התגוננות אזרחית, להורות על שינוי התחנות של אוטובוסים ציבוריים או של מוניות.
4. מפקד הגא מחוזי רשאי לקבוע הוראות בדבר סדרי חניית רכב בתחנות דלק.
5. (א) מפקד הגא מחוזי רשאי, לאחר התייעצות עם רשות תימרור מקומית, להורות בצו כי לא יעצור אדם רכב, לא יעמידנו ולא יחנהו באחד הרחובות המפורטים בצו, אלא לשם הורדת נוסעים או העלאתם, או פריקת מטען או הטענתו; ובלבד שמפקד הגא מחוזי יהיה משוכנע שהצו דרוש לצרכי התגוננות אזרחית.
- (ב) לא יעצור, לא יעמיד ולא יחנה אדם רכב בדרך עירונית אלא אם המרחק מהרכב שלפניו ומאחוריו אינו פחות מחמישה מטרים.
6. בהישמע אות אזעקה חייב הנוהג ברכב בדרך עירונית מיד לעצור את רכבו ולהעמידו כדין ולא להסיעו כל עוד לא ניתן אות ארגעה או הוראה מטעם חבר הגא בתפקיד.
7. בהישמע אות אזעקה לא יעצור אדם רכב, לא יעמידנו, לא יחנהו ולא ישאירנו עומד, כולו או חלקו, פרט לשם מניעת תאונה מידית, בתחום שנים עשר מטרים מכניסה לכניסה הגא, מתקן צבאי, תחנת משטרה, גשר, תחנת חשמל, טרנספורמטור או מקלט ציבורי ובתחום עשרים וחמישה מטרים ממקבו הכניסה למקומות אלה בצד הרחוב שהוא מול הכניסה. הוראה זו תחול על אף כל הוראת תמרור להכוונת התנועה והוראה בכל תקנה.

חגרות

שימוש בצופר

הוראה ברכב שינוי תחנות

סדרי חניה בתחנות דלק

איסור חניה

הפסקת תנועת רכב

מקומות אסורים בעצירה, עמידה ותניה

¹ ס"ח 71, תשי"א, עמ' 78.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1271.
³ ס"ח 356, תשי"ג, עמ' 942.
⁴ ס"ח 463, תשי"ד, עמ' 1082.

הפסקת תנועת בעלי חיים	8. בהישמע אות אזעקה, חייב אדם הנוהג בדרך עירונית בבעל חיים, בין אם הוא רתום לרכב ובין אם לאו, לעצור מיד את בעל החיים ולקשרו אל עצם קבוע ומחובר למקום, באופן שבעל החיים לא יוכל לשוטט בדרך, ולא יתיר את בעל החיים כל עוד לא ניתן את ארבעה או הוראה מטעם חבר הגא בתפקיד.
הרחפת רכב מדרך	9. (א) מצא שוטר או חבר הגא בתפקיד רכב עומד או חונה בדרך, שלא בהתאם לתקנות אלה, או במקום שיש בו כדי להפריע לפעולות ההתגוננות האזרחית, רשאי הוא להורות את הנוהג או אדם אחר האחראי לרכב להרחיקו מאותו מקום. (ב) סירב או גמנע הנוהג או האדם האחראי לרכב למלא אחרי ההוראה או לא נמצא אותה שעה באותו מקום, רשאי השוטר או חבר הגא בתפקיד, מבלי לפטור בזה את הנוהג או את האדם האחראי לרכב מאחריות פלילית לפי תקנת משנה (א) או לפי כל תקנה אחרת, להרחיק את הרכב בין בצמצו ובין על ידי אחרים.
ציוד רכב ככבל גרירה	10. לא ינהג אדם ברכב בנפח העולה על 3 טון, אלא אם אותו רכב מצויד בכבל גרירה או באמצעי גרירה אחר, שארכו אינו פחות משלושה מטרים.
הנבלת טחירות בשעות איפול	11. לא ינהג אדם בשעות האיפול ברכב, יהא סוג הרכב אשר יהא, בדרך עירונית במהירות העולה על 25 קילומטרים לשעה, ובדרך שאיננה דרך עירונית — במהירות העולה על 40 קילומטרים לשעה.
הנבלת השימוש בדרך	12. מפקד הגא מחוזי רשאי לאסור או להגביל, בצו במודעה או בתמרוך, את השימוש בדרך או בחלק הימנה, וכן את הכניסה אליה ואת היציאה ממנה, לרכב או לסוג מיוחד של רכב, להולכי רגל או לבעלי חיים או לקבוצת תנאים שלפיהם יותר השימוש בדרך, ובלבד שמפקד הגא מחוזי יהיה משוכנע שהדבר דרוש לצרכי התגוננות אזרחית.
זכות קדימה לרכב בשירות הגא	13. הוראות תקנה 59 לתקנות התעבורה (סדרי תנועה), תשי"ג — 1953, יחולו על רכב בשרות הגא כאילו היה רכב בטחון. "רכב בשירות הגא", לענין תקנה זו, הוא רכב הגא כשהוא נוסע בתפקיד, ופנס המותקן בחזיתו ומאחוריו מפיץ אור ירוק, או רכב כאמור המשמיע צלצול בפעמון.
כלי רכב שנתונתו אסורה בשעות איפול	14. לא ינהג אדם בשעות האיפול רכב שרוחב חוץ שלו עולה על שני מטרים וארבעים וארבעה סנטימטרים, אלא לפי היתר מאת ראש הגא או מאת מי שהוסמך על ידיו לכך או לפי היתר מאת ראש מחלקת התנועה במטה הארצי של המשטרה או מאת מי שהוסמך לכך על ידיו. "רוחב חוץ", לענין תקנה זו, הוא הרוחב שבין הקווים המקבילים העוברים דרך הנקודות הקיצוניות ביותר שבצלעי הרכב, למעט ראי הנגה.
צו מודעה או הוראה	15. צו מודעה או הוראה על פי תקנות אלה אפשר לתיתם על ידי פרסום בפומבי או על ידי הצגתם על פני הרוחב, הדרך, התחנה, תחנת הדלק או על פני המקום האחר שעליו הם חלים.
הוראה כללית	16. תקנות אלה באות להוסיף ולא לגרוע מהוראות התקנות שהותקנו על פי פקודת התעבורה אלא אם נקבעה בתקנות אלה במפורש הוראה אחרת.
תחלף	17. תקנות אלה יחולו בשעת קרבות או תמרוני הגא.
אייחולף	18. הוראות תקנות אלה אינן חלות על רכב בטחון.
השם	19. לתקנות אלה ייקרא "תקנות ההתגוננות האזרחית (תעבורת בדרכים) תשי"ז — 1956".

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

כ"ד בחשוון תשי"ז (29 באוקטובר 1956)

חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951

תקנות בדבר התנהגות האוכלוסיה במקומות ציבוריים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 27 (ג) לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה — הנדרות
"מקום ציבורי" — רחוב, לרבות כלי רכב הנמצא ברחוב, בית קפה, תיאטרון, בית קולנוע, או כל מקום אחר המשמש או המיועד לשמש כמקום התקהלות לאנשים, וכן מקום שהורחקה בו צופר;
"אות אזעקה" — אות שנקבע על ידי הגא כאות אזעקה;
"אות ארגעה" — אות שנקבע על ידי הגא כאות ארגעה;
"מקלט" — לרבות מקלט ציבורי או מחסה ציבורי;
"צופר" — לרבות כל כלי שבו אפשר להשמיע קול.
2. משנשמע אות אזעקה, או בשעת התקפה, חייב כל אדם שאינו בתפקיד הגא הנמצא במקום ציבורי, להיכנס מיד למקלט הקרוב ביותר למקום הימצאו, ובאין מקלט בקרבתו — לכל בנין המצוי בקרבתו, ולא לצאת מהמקלט או מהבנין כל עוד לא ניתנה אות ארגעה או הוראה מטעם חבר הגא בתפקיד. התנהגות במקום ציבורי
3. (א) אסור להתקהל במקום ציבורי שנפגע בשעת התקפה.
(ב) משננקטו פעולות הגא במקום שנפגע כאמור, לא ישתתף אדם בפעולות הצלה או בכל פעולה אחרת באותו מקום, אלא אם הורה על כך חבר הגא בתפקיד. איסור התקהלות
4. לא יפעיל אדם צופר במקום ציבורי בתקופת קרבות או תמרוני הגא, אלא אם נקבעה הוראה על כך בכל דין ובהתאם לאותה הוראה או לשם מתן אות אזעקה או אות ארגעה בהתאם לסידורים שקבעו ראש הגא או מפקד הגא מחוזי הנוגע בדבר. הפעלת צופר
5. לתקנות אלה ייקרא "תקנות ההתגוננות האזרחית (התנהגות במקומות ציבוריים), תשי"א—1956". השם

כ"ד בחשוון תשי"ז (29 באוקטובר 1956)

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

תקנות־שעת־חירום (רישום ציוד וגיוסו), תשי"ז—1956

צו על פי תקנה 8

הואיל והנני משוכנע שבטחון המדינה מחייב זאת, אני מצווה בתוקף סמכותי לפי תקנה 8 לתקנות־שעת־חירום (רישום ציוד וגיוסו), תשי"ז—1956, לאמור:

הגדרות	1. בצו זה — "פוקד" — מי שנתמנה כפוקד על פי תקנה 2; "מפקד מוסמך" — אדם שהוסמך על ידי פוקד להיות מפקד מוסמך.
הכרוז על גיוס ציוד	2. הנני מכריז בזה על גיוס ציוד.
העמדת ציוד לרשות הצבא	3. בעל ציוד חייב להעמיד את הציוד לרשות הצבא במקום, בזמן ובאופן שנקבעו בפקודת פוקד או מפקד מוסמך.
תחילה	4. תחילתו של צו זה היא מיום נתינתו.
השם	5. לצו זה ייקרא "צו גיוס ציוד, תשי"ז—1956".

כ"א בחשוון תשי"ז (26 באוקטובר 1956)

דוד בן־גוריון
שר הבטחון

¹ ק"ת 640, תשי"ז, עמ' 334.

